र्यशसे पुरूणि। वृषा यजन् वृषणं भूरिरेताः। मूर्द्धन् यज्ञस्य समनक्तु देवान्" इति। नवमप्रयाजदेवः त्वष्टृशब्देनोच्यते। सोऽयमिन्द्रार्थं शुष्मं बलं दधत् सम्पायतु। कीदृशः त्वष्टा, अपाकः बालो न भवतीत्यर्थः। यशसे यशसोऽर्थं, पुरूणि बहूनि कार्य्याणि, अचिष्टुः अवैषीत् सम्पादितवानित्यर्थः। स्वयं वृषा सेचनसमर्थः भूरिरेताः बहुपत्या-वीजयुक्तः वृषणं सेचनसमर्थं यजन् पूजयतु। यज्ञस्य मूर्द्धन्नाहवनीये देवान् समनक्तु सम्यक् हविः प्रापयतु॥

दशमीमाह। "वनस्पतिरवसृष्टो न पाशैः। आत्मन्यासमञ्जमिता न देवः। इन्द्रस्य हव्यैर्जठरं पृणानः। स्वदाति हव्यं मधुना घृतेन" इति। दशमप्रयाजदेवो वनस्पतिः। स च मधुना मधुरेण घृतेन हव्यं स्वदाति स्वादूकरोति। तत्र दृष्टान्तः, पाशैरवसृष्टो न, यथा कारागृहे बद्धः पुरुषः पाशैः मुक्तः सन् स्वगृहे गत्वा विस्रम्भेण व्यापारं करोति तद्वत्। किं कुर्व्वन् आत्मन्यासमञ्जन् आत्मन्येव सम्यग्गच्छन् स्वतन्त्रः सन्नित्यर्थः। स्वातन्त्र्ये दृष्टान्तः, शमिता न देवः, यथा पशोर्विशसनकर्त्ता विशसने स्वतन्त्रः, तद्वत्। पुनः किं कुर्व्वन्, हव्यैरिन्द्रस्य जठरमुदरं पृणानः पूरयन्॥

एकादशीमाह। "स्तोकानामिन्द्रं प्रतिशूर इन्द्रः। वृषायमाणो वृषभस्तुराषाट्। घृतप्रुषा मधुना हव्यमुन्दन्। मूर्द्धन् यज्ञस्य जुषाताᳬ स्वाहा" [४] इति। इन्द्रशब्दः सर्व्वप्रयाजसाधारणवाची। सोऽयमिन्द्रः यज्ञस्य मूर्द्धन् आहवनीये स्वाहा